

Högkvarter
Stermalmmsgatan 71
Stockholm 5

FRÄLSNINGSARMÉN

NORRBOTTENS DIVISIONS HÖGKVARTER

Malmgatan 10. Luleå

Telefon 25 03. Postgiro 676 92

21/9

1944

Har Ni läst Stridsropet?

Överste Karl Jerrestam
Stockholm.

Käre Överste.

Ang. evakuerade i Haparanda.

Jag är just nu återkommen från mitt besök i Haparanda och vill avgiva rapport.

Kåren: 125 personer äro där inlogerade. Militär svarar för utspisning och eldning. Maten är utmärkt och kommer från ett centralkök en mil från kåren. Militärförläggningen bor i tält rest på vår tomt. Bevärning vakt går utanför lokaldörren nat och dag. F.A. svara för den inre ordningen och där om dagarna en tolk, briga dör E. Jernstedt fr. Finland (P) Myndigheterna äro mycket belåtna med detta arrangemang. Vi ha möten ibland och bjuder på kaffe.

"Lucitania". Ett tält med plats för c:a 4.000 personer. Dit komma de evakuerade direkt från tågen för inregistrering och läkarundersökning. Därefter till avlusning, bad och delvis nya kläder. Först då äro de färdiga för utplacering i olika lokaler för att slutligen sändas söderut. Här är det stor efterfrågan på tolkar. Vi ha nu ifrån Finland adjutant Varro (tolk åt chefsläkaren som är storförtjust över hennes hjälp), soldat fröken Hammar fr. Torneå samt adjutant Luther. För övrigt synes man ej vara i behov av någon praktisk hjälp emedan det är så överfullt av lotter och militär.

Torneå.

Kapten Holmberg har utfört ett utomordentligt gott arbete och gjort F.A. oväderliga tjänster genom sin insats både i Haparanda och Torneå. Jag hade tillfälle att i hennes sällskap göra ett besök i Torneå. Vakter och tullmän släppte igenom oss utan vidare och kapten var känd med alla myndigheter som bara stod i givakt och stort honör. Hon har burit över mat för hundratals kronor och räddat flera människoliv från en för tidig död efter vad som blev mig meddelat. Senast i dag var hon över efter en väska åt adj. Varro med privata tillhörigheter. Varro vågade ej själv gå över med risk att bli kvarhållen. Innan jag reste var kapten tillbaka med väskan och dess innehåll utan att tullen hade sett i den.

Jag var även ute på den finska kyrkogården i Torneå. Då vi stodo där kom en gammal gumma klädd i svart sakta gående fram till en nyöppnad grav, böjer sig ned gråtande, lyfter på granriset och kastar ner en blomma i den öppna graven. Om en stund reser hon sig upp då gå vi fram och söka trösta den gamla. Hon söger till oss at det är hennes ende son som ligger där. Han var läkare och dog för någon vecka sedan vid Salla. En nyöppnad grav intill begravdes förra söndagen den femte och siste av sönerna i en familj. Alla fallna i kro